

Jens Møller (KrF):

Den ensidige anvendelse af olie til energifremstilling må snarest begrænses mest muligt. Denne afhængighed af uforudselige ændringer i ustabile lande må bringes til opmærksomhed. Spørgsmålet om a-kraft er jo endnu ikke afgjort, og selv om det så skulle blive afgjort i dette år eller det følgende og med et positivt resultat, vil der dog gå meget lang tid, adskillige år, inden det vil få nogen som helst betydning for energiproduktionen i dette land.

Vi mener derfor, at uanset om vi vedtager a-kraft eller ej, så må vi i alle tilfælde sætte på disse alternative metoder til fremskaffelse af energi, solenergi, vindenergi og andre lignende ting. Det må vi gøre af mange grunde. Mange af dem er nævnt tidligere, jeg skal nævne to af de vigtigste. De er ikke forurenende, og de er økologisk rigtige; desuden har nyere undersøgelser jo vist, at noget tyder på, at de også kan blive økonomisk anvendelige. Allerede i lang tid har jeg opfordret både den forrige regering og den nuværende regering til at sætte stærkere ind på disse områder, så derfor kan det kun glæde os, at der nu tilsyneladende skal ske noget i sagen.

Der er også noget, der tyder på, at hvis vi vil gøre en tilstrækkelig indsats på disse områder, vil der her blive mulighed for, at dansk industri kan få en ny produktion i gang af disse forskellige aggregater og møller osv., der skal bruges, som vil kunne skaffe en hel del beskæftigelse og måske på lidt længere sigt en eksport til gavn for vort land, men da dette er noget, der sker i mange lande, må vi sige, at skal vi være med her, så haster det, så skal vi virkelig hurtigt i gang.

Kristeligt folkeparti er af disse grunde positive over for det radikale lovforslag. Naturligvis kunne det gøres på andre måder. Det er der selvfølgelig også nogle partier der har fundet på at det skulle. Der kan også være ændringer i det, men det vil vi vente med at snakke om, til vi kommer til udvalget. Vi er positive over for det. Men det er en kommission, der er tale om, og selv om det er en, der til dels allerede sidder, der skal omdannes, ved vi, at det tager tid, inden sådan noget kommer til at virke. Der er jo allerede en del arbejder i gang på disse områder både af privat og af mere officiel

art, og det ville være katastrofalt, hvis de i mellemtiden skulle gå i stå eller gå i stykker; tværtimod mener vi, at de bør styrkes mest muligt, sådan at man kan komme så langt som muligt så hurtigt som muligt. Derfor er vi også positive over for SF's forslag.

Kristeligt folkeparti vil altså medvirke positivt til begge forslags bearbejdelse i udvalg og til deres endelige vedtagelse.

Ib Nørlund (DKP):

Så kommer vi altså til sidste haps af denne slags energipolitisk debat. Det radikale lovforslag fremfører efter vor opfattelse mange berettigede tanker, og jeg synes, det er interessant at se, at et borgerligt parti under kendsgerningernes pres erkender det utilfredsstillende i samfundsstrukturen over for de problemer, som vor tids produktive kræfter rejser.

Jeg er nok klar over, at man måske ikke helt erkender det på den måde, men når man her taler om, at der burde være en egentlig og langtrækkende energiplan, så er vi enige, og jeg ser ikke rettere, end at den nødvendige konsekvens også er den samfundsovertagelse af energisektoren, som vi i øvrigt har gjort os til talsmænd for.

Det understreger også, at energiproblemerne er samfundsproblemer. Der ligger i forslaget en hel del fremskridt fra de nuværende forhold, synes jeg, f. eks. afskaffelsen af atomeenergikommissionen og den nye form for tilsyn. Jeg synes ikke rigtig, at regeringen og de socialdemokratiske talere udtrykte nogen krystalklar mening om disse problemer, det ville i hvert fald nok være en overdrivelse, men det må så vise sig efterhånden under slagets gang, hvad meningen er. Jeg tænker bl. a. på denne arbejdsgruppe, som nu skulle være at foretrække for en energikommission. Det tyder da på, at man rykker tilbage fra muligheden for at få et demokratisk folkevalgt element med ind i hele ledelsen og styringen af problemerne på de områder, det drejer sig om her.

Jeg er klar over, at fremskridtspartiet med eftertryk har fastslået, at man mener, at en samfundsmæssig styring af disse helt fundamentale og alvorlige problemer er skadelig og må modvirkes på alle leder og kanter, og derfor synes jeg altså, man må modvirke fremskridtspartiet.